ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
της 16ης Ιανουαρίου 2025[1]

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-281/23 P και C-282/23 P

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.,
RTE Réseau de transport d'électricité,
Svenska kraftnät,
TenneT TSO BV
κατά

Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER)

«Αίτηση αναιρέσεως – Εσωτερική αγορά ενέργειας – Κανονισμός (ΕΕ) 2019/942 – Συμβούλιο προσφυγών του ACER – Ένταση του ελέγχου των αποφάσεων του ACER – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2195 – Ηλεκτρική ενέργεια εξισορρόπησης – Διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς – Δημιουργία των ευρωπαϊκών πλατφορμών για την ανταλλαγή της ενέργειας εξισορρόπησης – Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση (πλατφόρμα aFRR) – Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση (πλατφόρμα mFRR) – Κατάρτιση και έγκριση των πλαισίων υλοποίησης των πλατφορμών – Απαιτούμενες λειτουργίες για τη διαχείριση των πλατφορμών – Διαζωνική δυναμικότητα ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης – Απόφαση του ACER περί απορρίψεως της κοινής πρότασης των διαχειριστών συστημάτων»

1. Με τις υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως, πλείονες διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας (στο εξής: ΔΣΜ)[2] ζητούν την αναίρεση δύο αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2023, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER[3], και Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER[4] (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις).

[1] Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

[2] Οι ΔΣΜ είναι υπεύθυνοι για τη λειτουργία, τη συντήρηση και, αν είναι αναγκαίο, την ανάπτυξη του συστήματος μεταφοράς σε δεδομένη περιοχή και, κατά περίπτωση, τις διασυνδέσεις του με άλλα συστήματα. Οι ΔΣΜ πρέπει να διασφαλίζουν ότι το διασυνδεδεμένο σύστημα υπερυψηλής και υψηλής τάσης έχει τη μακροπρόθεσμη ικανότητα να ανταποκρίνεται στην εύλογη ζήτηση μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, με σκοπό την παροχή σε τελικούς πελάτες ή σε διανομείς, μη περιλαμβανομένης όμως της προμήθειας.

[3] T-606/20 (EU:T:2023:64).

[4] T-607/20 (EU:T:2023:65).

2. Με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές τις οποίες άσκησαν ορισμένοι ΔΣΜ με αίτημα την ακύρωση δύο αποφάσεων που το συμβούλιο προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) εξέδωσε στις 16 Ιουλίου 2020, επικυρώνοντας τις ακόλουθες αποφάσεις του ACER:

– την απόφαση 02/2020, της 24ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση (στο εξής: πλατφόρμα aFRR) [5]·

– την απόφαση 03/2020, της 24ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση (στο εξής: πλατφόρμα mFRR) [6].

3. Με τις αιτήσεις αναιρέσεως τίθενται, κατ' ουσίαν, δύο ζητήματα, εκ των οποίων το πρώτο είναι γενικότερου χαρακτήρα και το δεύτερο είναι ιδιαιτέρως τεχνικής φύσεως. Μέσω της εξέτασης των ζητημάτων αυτών, πρέπει να εξακριβωθεί αν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

– αποφαινόμενο επί της εντάσεως του ελέγχου (πλήρους ή περιορισμένου) που το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε επί των αποφάσεων 02/2020 και 03/2020 του ACER·

– κατά την ερμηνεία, αφενός, των άρθρων 20 και 21 και, αφετέρου, του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2195 [7], τα οποία ρυθμίζουν τις πλατφόρμες mFRR και aFRR και τον «υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας», αντιστοίχως.

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Ο κανονισμός 2017/2195

4. Το άρθρο 20 («Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση») προβλέπει τα εξής:

«1. Εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, όλοι οι ΔΣΜ καταρτίζουν πρόταση για το πλαίσιο υλοποίησης ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση.

2. Η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση, την οποία διαχειρίζονται οι ΔΣΜ ή διαχειρίζεται οντότητα που ιδρύουν οι ίδιοι οι ΔΣΜ, βασίζεται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες και αποτελείται τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ. Αυτή η ευρωπαϊκή πλατφόρμα

[5] Υπόθεση A-001-2020 (ενοποιημένη). Το αρκτικόλεξο aFRR προέρχεται από την αγγλική ονομασία «European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with automatic activation».

[6] Υπόθεση A-002-2020 (ενοποιημένη). Το αρκτικόλεξο mFRR προέρχεται από την αγγλική ονομασία «European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with manual activation».

[7] Κανονισμός της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριας γραμμής για την εξισορρόπηση ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2017, L 312, σ. 6).

εφαρμόζει πολυμερές μοντέλο ΔΣΜ-ΔΣΜ με κοινούς καταλόγους αξιολογικής κατάταξης για την ανταλλαγή όλων των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης από όλα τα τυποποιημένα προϊόντα εφεδρειών αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση, με την εξαίρεση των μη διαθέσιμων προσφορών σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 14.

3. Η πρόταση της παραγράφου 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τον υψηλού επιπέδου σχεδιασμό της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

β) τον χάρτη πορείας και τα χρονοδιαγράμματα για την υλοποίηση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

γ) τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

δ) τους προτεινόμενους κανόνες σχετικά με τη διακυβέρνηση και τη διαχείριση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας με βάση την αρχή της αποφυγής των διακρίσεων και με διασφάλιση της ισότιμης μεταχείρισης όλων των ΔΣΜ μελών, καθώς και με τη λήψη μέριμνας ώστε κανένας ΔΣΜ να μην επωφελείται από αδικαιολόγητα οικονομικά πλεονεκτήματα μέσω της συμμετοχής στις λειτουργίες της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

ε) τον προτεινόμενο ορισμό της οντότητας ή των οντοτήτων που θα επιτελούν τις λειτουργίες που καθορίζονται στην πρόταση […].

[…]

4. Εντός έξι μηνών από την έγκριση της πρότασης για το πλαίσιο υλοποίησης ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση, όλοι οι ΔΣΜ ορίζουν την προτεινόμενη οντότητα ή τις οντότητες που θα είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο ε).

5. Εντός δεκαοκτώ μηνών από την έγκριση της πρότασης για το πλαίσιο υλοποίησης ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση, όλοι οι ΔΣΜ μπορούν να καταρτίσουν πρόταση τροποποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις τεκμηριώνονται από ανάλυση κόστους/οφέλους που πραγματοποιούν όλοι οι ΔΣΜ σύμφωνα με το άρθρο 61. Η πρόταση κοινοποιείται στην Επιτροπή.

[…]»

5. Το άρθρο 21 («Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση») έχει παρόμοια διατύπωση με το άρθρο 20.

6. Το άρθρο 37 («Υπολογισμός διαζωνικής δυναμικότητας») ορίζει τα εξής:

«1. Μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς οι ΔΣΜ επικαιροποιούν διαρκώς τη διαθεσιμότητα της διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή

ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών. Η διαζωνική δυναμικότητα επικαιροποιείται κάθε φορά που χρησιμοποιείται τμήμα της ή μετά τον επανυπολογισμό της.

2. Πριν από την εφαρμογή της μεθοδολογίας υπολογισμού δυναμικότητας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3, οι ΔΣΜ χρησιμοποιούν τη διαζωνική δυναμικότητα που απομένει μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς.

3. Εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, όλοι οι ΔΣΜ μιας περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας καταρτίζουν μεθοδολογία υπολογισμού διαζωνικής δυναμικότητας εντός του χρονικού πλαισίου εξισορρόπησης για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών. Αυτή η μεθοδολογία αποτρέπει στρεβλώσεις της αγοράς και συνάδει με τη μεθοδολογία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας που εφαρμόζεται εντός του χρονικού πλαισίου ενδοημερήσιας αγοράς που ορίζει ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222.»

Β. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/942[8]

7. Το άρθρο 6 («Καθήκοντα του ACER σχετικά με τις ρυθμιστικές αρχές») ορίζει στην παράγραφο 10 τα εξής:

«Ο ACER είναι αρμόδιος να εκδίδει ατομικές αποφάσεις σχετικά με ρυθμιστικά ζητήματα που έχουν επιπτώσεις στις διασυνοριακές συναλλαγές ή στη διασυνοριακή ασφάλεια του συστήματος, για τα οποία απαιτείται κοινή απόφαση δύο τουλάχιστον ρυθμιστικών αρχών, όταν αυτές οι αρμοδιότητες έχουν εκχωρηθεί στις ρυθμιστικές αρχές σύμφωνα με μία από τις ακόλουθες νομοθετικές πράξεις:

α) νομοθετική πράξη της Ένωσης εκδιδόμενη στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας,

β) κώδικες δικτύου και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται πριν από την 4η Ιουλίου 2019 και μεταγενέστερες αναθεωρήσεις αυτών των κωδικών δικτύου και των κατευθυντηρίων γραμμών, ή

γ) κώδικες δικτύου και κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται ως εκτελεστικές πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Ο ACER είναι αρμόδιος να εκδίδει ατομικές αποφάσεις όπως προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εφόσον δεν κατέστη δυνατό να επιτευχθεί συμφωνία των αρμόδιων ρυθμιστικών αρχών εντός έξι μηνών μετά την παραπομπή της υπόθεσης στην τελευταία από τις εν λόγω ρυθμιστικές αρχές· ή εντός τεσσάρων μηνών σε περιπτώσεις δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 7 του παρόντος κανονισμού ή του άρθρου 59 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή του άρθρου 62 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944· ή

β) βάσει κοινής αιτήσεως των αρμόδιων ρυθμιστικών αρχών.

[8] Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, για την ίδρυση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2019, L 158, σ. 22).

Οι αρμόδιες ρυθμιστικές αρχές μπορούν να ζητούν από κοινού την παράταση της προθεσμίας που αναφέρεται στο στοιχείο α) του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου για έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο, εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 7 του παρόντος κανονισμού ή του άρθρου 59 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή του άρθρου 62 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944.

Όταν οι αρμοδιότητες λήψης αποφάσεων επί διασυνοριακών ζητημάτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο έχουν ανατεθεί σε ρυθμιστικές αρχές, σε νέους κώδικες δικτύου ή κατευθυντήριες γραμμές που εγκρίνονται με τη μορφή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων μετά την 4η Ιουλίου 2019, ο ACER είναι αρμόδιος σε εθελοντική βάση σύμφωνα με το στοιχείο β) του δεύτερου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, κατόπιν αιτήματος του 60 % τουλάχιστον των αρμόδιων ρυθμιστικών αρχών. Όταν εμπλέκονται μόνο δύο ρυθμιστικές αρχές, κάθε μία εξ αυτών δύναται να παραπέμψει την υπόθεση στον ACER.

Έως τις 31 Οκτωβρίου 2023 και στη συνέχεια ανά τριετία, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την πιθανή ανάγκη για περαιτέρω ενίσχυση της συμμετοχής του ACER στην επίλυση υποθέσεων διαφωνίας μεταξύ ρυθμιστικών αρχών όσον αφορά κοινές αποφάσεις επί ζητημάτων για τα οποία έχουν ανατεθεί αρμοδιότητες σε αυτές μετά την 4η Ιουλίου 2019 με κατ' εξουσιοδότηση πράξη. Κατά περίπτωση, η έκθεση συνοδεύεται από νομοθετική πρόταση με σκοπό να μεταβιβαστούν οι απαραίτητες αρμοδιότητες στον ACER ή να τροποποιηθούν.»

II. Το ιστορικό της διαφοράς

8. Στις σκέψεις 2 έως 18 των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων εκτίθεται το ιστορικό αμφοτέρων των διαφορών όπως συνοψίζεται κατωτέρω.

9. Μετά την έναρξη ισχύος, στις 18 Δεκεμβρίου 2017, του κανονισμού 2017/2195, όλοι οι ΔΣΜ κατάρτισαν, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, πρόταση σχετικά με τη μεθοδολογία mFRR και, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 21, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, πρόταση σχετικά με τη μεθοδολογία aFRR.

10. Στις 18 Δεκεμβρίου 2018, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/2195, οι ΔΣΜ διαβίβασαν, προς έγκριση, σε όλες τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (στο εξής: ΕΡΑ) τις προτάσεις τους περί μεθοδολογιών aFRR και mFRR.

11. Ο ACER διαφώνησε με τις αρχικές αυτές προτάσεις, οπότε οι ΔΣΜ διαβίβασαν στον ACER δεύτερη και τρίτη πρόταση, με ορισμένες παραλλαγές.

12. Στις 18 Δεκεμβρίου 2019, σε απάντηση σε ηλεκτρονικό μήνυμα του ACER της 17ης Δεκεμβρίου 2019, οι ΔΣΜ διαβίβασαν στον ACER τροποποιημένο κείμενο της τρίτης πρότασης aFRR και της τρίτης πρότασης mFRR. Οι ΔΣΜ επιβεβαίωσαν ότι μια ενιαία οντότητα (ένας ΔΣΜ ή εταιρία ανήκουσα στους ΔΣΜ) θα είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση των λειτουργιών που απαιτούνται ειδικώς για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR, ήτοι τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης και την εκκαθάριση ΔΣΜ-ΔΣΜ, και ότι η εκτέλεση της διαχείρισης δυναμικότητας, η οποία είναι λειτουργία πλειόνων πλατφορμών, θα μπορούσε να ανατεθεί σε άλλη ενιαία οντότητα (έναν ΔΣΜ ή εταιρία ανήκουσα στους ΔΣΜ).

13. Στις 20 Δεκεμβρίου 2019 ο ACER κατάρτισε τελικό κείμενο των σχεδίων απόφασης σχετικά με τις μεθοδολογίες aFRR και mFRR, τα οποία κοινοποίησε στους ΔΣΜ.

14. Στις 24 Ιανουαρίου 2020 ο ACER εξέδωσε την απόφαση 02/2020, σχετικά με τη μεθοδολογία aFRR, και την απόφαση 03/2020, σχετικά με τη μεθοδολογία mFRR.

15. Στις 23 Μαρτίου 2020, δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 2019/942, η Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., η Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., η Red Eléctrica de España, S. A., η RTE Réseau de transport d'électricité και η Svenska kraftnät άσκησαν ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER προσφυγή κατά της απόφασης 02/2020, η οποία πρωτοκολλήθηκε αρχικά με τον αριθμό A-001-2020. Οι TenneT TSO BV και TenneT TSO GmbH άσκησαν ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER προσφυγή, μεταξύ άλλων, κατά της απόφασης 02/2020, η οποία πρωτοκολλήθηκε αρχικά με τον αριθμό A-004-2020. Στο μέτρο που οι ως άνω προσφυγές είχαν το ίδιο αντικείμενο, το συμβούλιο προσφυγών τις συνένωσε εν συνεχεία με αριθμό A-001-2020 (ενοποιημένο κείμενο).

16. Στις 16 Ιουλίου 2020 το συμβούλιο προσφυγών επικύρωσε την απόφαση 02/2020, απορρίπτοντας τις προσφυγές στην υπόθεση A-001-2020 (ενοποιημένο κείμενο).

17. Κατά της απόφασης 03/2020, που αφορά τη μεθοδολογία mFRR, οι ίδιοι ΔΣΜ άσκησαν δύο προσφυγές ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER, οι οποίες συνενώθηκαν και πρωτοκολλήθηκαν με αριθμό A-002-2020 (ενοποιημένο κείμενο).

18. Στις 16 Ιουλίου 2020 το συμβούλιο προσφυγών επικύρωσε την απόφαση 03/2020, απορρίπτοντας τις προσφυγές στην υπόθεση A-002-2020 (ενοποιημένο κείμενο).

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

19. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2020 πλείονες ΔΣΜ άσκησαν δύο προσφυγές με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων A-001-2020 και A-002-2020 του συμβουλίου προσφυγών του ACER, της 16ης Ιουλίου 2020, με τις οποίες επικυρώθηκαν οι αποφάσεις 02/2020 και 03/2020 του ACER.

20. Στις 15 Φεβρουαρίου 2023 το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προμνησθείσες προσφυγές ακυρώσεως με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις.

IV. Η αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου

21. Οι αναιρεσείουσες (Polskie sieci elektroenergetyczne, RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät και TenneT TSO) ζητούν από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει, εν όλω ή εν μέρει, τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις·

– να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τις αποφάσεις A-001-2020 και A-002-2020 του συμβουλίου προσφυγών του ACER, της 16ης Ιουλίου 2020·

– να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

22. Ο ACER ζητεί από το Δικαστήριο:

– να κρίνει τις αιτήσεις αναιρέσεως, εν όλω ή εν μέρει, απαράδεκτες και, εν πάση περιπτώσει, προδήλως αβάσιμες, και να τις απορρίψει στο σύνολό τους·

– να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδά τους και σε εκείνα του ACER στην αναιρετική διαδικασία.

23. Με τις αιτήσεις αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναιρέσεως των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων:

– το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι το συμβούλιο προσφυγών του ACER εκπλήρωσε την υποχρέωσή του να διενεργήσει πλήρη, και όχι περιορισμένο, έλεγχο των πρόδηλων σφαλμάτων των επίδικων αποφάσεων του ACER·

– το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως τα άρθρα 20 και 21 και το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 κατά την εκτίμηση των νομικών βάσεων που έχουν εφαρμογή για τη λειτουργία των πλατφορμών aFRR και mFRR. Το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την άποψη του ACER και του συμβουλίου προσφυγών του προκρίνοντας ερμηνεία η οποία ευνοεί αδικαιολογήτως τον ACER και τις εξουσίες του εις βάρος των ΔΣΜ και των ΕΡΑ.

24. Προτού εκθέσω τις παρατηρήσεις μου σχετικά με καθέναν από τους δύο ως άνω λόγους αναιρέσεως, θα εξετάσω τις ενστάσεις απαραδέκτου των αιτήσεων αναιρέσεως.

V. Επί του παραδεκτού

25. Ο ACER υποστηρίζει ότι οι αιτήσεις αναιρέσεως είναι απαράδεκτες για τους ακόλουθους λόγους:

– με τους λόγους αναιρέσεως οι ΔΣΜ επαναλαμβάνουν επιχειρήματα τα οποία έχουν προβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Οι λόγοι αναιρέσεως συνεπάγονται την επανεξέταση ζητημάτων επί των οποίων το Γενικό Δικαστήριο έχει αποφανθεί, όπερ δεν μπορεί να συμβεί στην αναιρετική διαδικασία [9]·

– ο πρώτος λόγος αναιρέσεως δεν έχει πρακτικές συνέπειες, καθότι η νομική διχογνωμία αφορά υποσημείωση της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών, στην οποία το συμβούλιο προσφυγών εκθέτει ότι διενεργεί, επί των τεχνικών στοιχείων της εν λόγω απόφασης, έλεγχο ο οποίος περιορίζεται στην αναζήτηση τυχόν πρόδηλης πλάνης. Οι ΔΣΜ αναγνωρίζουν, εντούτοις, ότι, στην πράξη, το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε πλήρη έλεγχο. Σε τέτοια περίπτωση, ο λόγος αναιρέσεως είναι υποθετικός, δεν έχει πρακτικές συνέπειες και δεν συνεπάγεται κανένα πλεονέκτημα για τις αναιρεσείουσες [10].

26. Η ως άνω διττή ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

[9] Διατάξεις της 16ης Μαρτίου 2021, ΧΗ κατά Επιτροπής (C-399/20 P, EU:C:2021:205, σκέψη 21), και της 12ης Νοεμβρίου 2020, Lazarus κατά Επιτροπής (C-85/20 P, EU:C:2020:912, σκέψη 39).

[10] Αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2023, D & A Pharma κατά EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572, σκέψεις 43 έως 45), και της 27ης Μαρτίου 2019, Canadian Solar Emea κ.λπ. κατά Συμβουλίου (C-236/17 P, EU:C:2019:258, σκέψη 92).

27. Εφόσον ο αναιρεσείων αμφισβητεί την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία ή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, γίνεται δεκτό ότι τα νομικά επιχειρήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να αποτελέσουν εκ νέου αντικείμενο συζήτησης στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης. Εάν ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να στηρίξει την αίτηση αναιρέσεως σε λόγους και επιχειρήματα που έχουν προβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η αναιρετική διαδικασία θα στερούνταν μέρος του νοήματός της[11]. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο αναιρεσείων μπορεί να ασκήσει παραδεκτώς αίτηση αναιρέσεως προβάλλοντας λόγους αντλούμενους από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση οι οποίοι αποσκοπούν στην αμφισβήτηση της νομικής βασιμότητάς της[12].

28. Τούτο συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση: προβάλλοντας τους λόγους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσδιορίζουν τις περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο στις οποίες υπέπεσε, κατά τη γνώμη τους, το Γενικό Δικαστήριο. Επαναλαμβάνω ότι η επίκληση, στην αναιρετική διαδικασία, περιπτώσεων πλάνης περί το δίκαιο οι οποίες αφορούν νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως ανταποκρίνεται στη λογική στην οποία βασίζονται οι αιτήσεις αναιρέσεως.

29. Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αποδοχή του θα συνεπάγεται τόσο την αναίρεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου όσο και, ενδεχομένως, την ακύρωση των αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών και των αποφάσεων του ACER, όπερ θα έχει συνέπειες για τη νομική κατάσταση των αναιρεσειουσών. Επομένως, οι αναιρεσείουσες έχουν συμφέρον να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος δεν είναι υποθετικός. Το αν ο λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός, ή όχι, μπορεί να διαπιστωθεί μόνον με την εξέτασή του επί της ουσίας.

VI. Πρώτος λόγος αναιρέσεως: ένταση του ελέγχου του συμβουλίου προσφυγών επί των αποφάσεων του ACER

A. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

30. Οι αναιρεσείουσες εκτιμούν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το συμβούλιο προσφυγών του ACER διενήργησε πλήρη έλεγχο των επίδικων αποφάσεων.

31. Κατά τη γνώμη των αναιρεσειουσών, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε στην ανωτέρω πλάνη παραβλέποντας την επισήμανση του ίδιου του συμβουλίου προσφυγών σχετικά με την ένταση του ελέγχου που διενεργεί και εξετάζοντας αν ο εν λόγω έλεγχος υπήρξε ή όχι πλήρης. Ενεργώντας με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση ACER κατά Aquind του Δικαστηρίου[13].

32. Ο ACER αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.

[11] Αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2006, Reynolds Tobacco κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-131/03 P, EU:C:2006:541, σκέψη 51), της 16ης Μαΐου 2002, ARAP κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-321/99 P, EU:C:2002:292, σκέψη 49), και της 13ης Ιουλίου 2000, Salzgitter κατά Επιτροπής (C-210/98 P, EU:C:2000:397, σκέψη 43).

[12] Αποφάσεις της 26ης Φεβρουαρίου 2020, ΕΥΕΔ κατά Alba Aguilera κ.λπ. (C-427/18 P, EU:C:2020:109, σκέψη 54), και της 6ης Σεπτεμβρίου 2018, Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (C-4/17 P, EU:C:2018:678, σκέψη 24).

[13] Απόφαση της 9ης Μαρτίου 2023, ACER κατά Aquind (C-46/21 P, στο εξής: απόφαση ACER κατά Aquind, EU:C:2023:182, σκέψεις 53 έως 74).

Β. Ανάλυση

33. Με την απόφαση ACER κατά Aquind, το Δικαστήριο έκρινε ότι το συμβούλιο προσφυγών του ACER πρέπει να διενεργεί *πλήρη* έλεγχο όχι μόνο των νομικών εκτιμήσεων, αλλά και των περίπλοκων εκτιμήσεων τεχνικής, επιστημονικής ή οικονομικής φύσεως, που ο ACER πραγματοποιεί με τις αποφάσεις του. Το συμβούλιο προσφυγών δεν μπορεί να διενεργήσει μόνο *περιορισμένο* έλεγχο, ο οποίος επικεντρώνεται αποκλειστικά και μόνο στην ύπαρξη τυχόν πρόδηλης πλάνης εκτίμησης [14].

34. Εν προκειμένω, δεν είναι αναγκαίο να εκτεθεί λεπτομερέστερα η συλλογιστική που οδήγησε το Δικαστήριο να επιβάλει στο συμβούλιο προσφυγών του ACER την υποχρέωση διενέργειας τέτοιου ελέγχου [15], κατόπιν ερμηνείας των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009 [16]. Η πάγια νομολογία της απόφασης ACER κατά Aquind δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση με τις υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως.

35. Κατά τον χρόνο έκδοσης των επίδικων αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών του ACER (16 Ιουλίου 2020), η απόφαση ACER κατά Aquind δεν είχε εκδοθεί ακόμη. Την εποχή εκείνη, το συμβούλιο προσφυγών εφάρμοζε τη συνήθη πρακτική του, η οποία συνίστατο σε περιορισμένο έλεγχο των περίπλοκων εκτιμήσεων τεχνικής, επιστημονικής ή οικονομικής φύσεως. Ο έλεγχος του συμβουλίου προσφυγών περιοριζόταν στην αναζήτηση τυχόν περιπτώσεων πρόδηλης πλάνης εκτίμησης στις αποφάσεις του ACER.

36. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, από τις προσβαλλόμενες από τους ΔΣΜ αποφάσεις [17] προέκυπτε ότι, «σύμφωνα με την τότε πρακτική του λήψης αποφάσεων, το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε πλήρη έλεγχο μόνον των νομικών εκτιμήσεων στις οποίες προέβη ο ACER με [τις αποφάσεις], πλην όμως διενήργησε περιορισμένο μόνον έλεγχο, αναζητώντας τυχόν περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης, όσον αφορά τις περίπλοκες, τεχνικής φύσης, εκτιμήσεις πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του, αναγνωρίζοντας, συναφώς, κάποιο περιθώριο εκτίμησης στον ACER» [18].

37. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

– «το συμβούλιο προσφυγών επικέντρωσε κατ' ουσίαν τον έλεγχό του στις νομικές εκτιμήσεις στις οποίες προέβη ο ACER με [τις επίδικες αποφάσεις του] ως προς τις οποίες άσκησε πλήρη έλεγχο» (σκέψη 203 των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων)·

– «[σ]τις σπάνιες περιπτώσεις στις οποίες [...] κλήθηκε να ελέγξει περίπλοκες, τεχνικής φύσης, εκτιμήσεις, το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε, στην πράξη, έλεγχο ο οποίος έβαινε πέραν του περιορισμένου μόνον ελέγχου και, επομένως, εν τοις πράγμασι, εκπλήρωσε τις

[14] Με τις προτάσεις μου στην υπόθεση εκείνη (C-46/21 P, EU:C:2022:695, σημεία 36 έως 78), διατύπωσα την ίδια γνώμη.

[15] Σχετικά με τη δραστηριότητα του συμβουλίου προσφυγών του ACER έως το 2021, βλ. Ollier, J., και Piebalgs, A., «The appeal procedure in the application of the EU Energy Law. Experience from ACER's Board of Appeal 2016-2021», *Robert Schuman Center Policy Paper*, 2023/06.

[16] Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για την ίδρυση Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενεργείας (ΕΕ 2009, L 211, σ. 1).

[17] Το Γενικό Δικαστήριο μνημονεύει την υποσημείωση 83 και το σημείο 193 της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών σχετικά με την απόφαση 03/2020, καθώς και την υποσημείωση 81 και το σημείο 192 της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών σχετικά με την απόφαση 02/2020.

[18] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψη 200). Στα αντίστοιχα σημεία (192 και 193) των αποφάσεών του, το συμβούλιο προσφυγών εκτίμησε ότι, από τεχνικής απόψεως, η εξακρίβωση του αν οι πλατφόρμες aFRR και mFRR απαιτούν την επίμαχη λειτουργία είναι *περίπλοκο τεχνικό ζήτημα* επί του οποίου ο ACER διαθέτει περιθώριο εκτίμησης, *ο δε έλεγχος του συμβουλίου προσφυγών περιορίζεται στην αναζήτηση τυχόν πρόδηλης πλάνης εκτίμησης*, σύμφωνα με την πρακτική του λήψης αποφάσεων.

υποχρεώσεις του όσον αφορά την ένταση του ελέγχου που έπρεπε να διενεργήσει επί [των αποφάσεων του ACER]» (σκέψη 204 των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων).

38. Η στάση του Γενικού Δικαστηρίου στις δύο ως άνω προσφυγές ακυρώσεως βρίσκεται σε αντίθεση προς τη στάση που τήρησε στην υπόθεση T-735/18 [19], η οποία αποτέλεσε αντικείμενο της αναιρετικής απόφασης ACER κατά Aquind.

39. Στην υπόθεση T-735/18, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή επισήμανση του συμβουλίου προσφυγών του ACER ανάλογη με την προεκτεθείσα και δεν έλεγξε αν το συμβούλιο προσφυγών είχε διενεργήσει, στην πράξη, πλήρη έλεγχο των περίπλοκων τεχνικών εκτιμήσεων.

40. Μολονότι, στην υπόθεση ACER κατά Aquind, ο ACER υποστήριξε ότι, στην πραγματικότητα, το συμβούλιο προσφυγών είχε διενεργήσει πλήρη έλεγχο των περίπλοκων τεχνικών ζητημάτων, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, καθότι από το σημείο 52 της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών προέκυπτε ρητώς ότι πρόθεση του συμβουλίου προσφυγών ήταν να περιορίσει τον έλεγχό του (επί της απόφασης 05/2018) στην ύπαρξη τυχόν πρόδηλου σφάλματος εκτίμησης [20].

41. Αντιθέτως, στην υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο εφαρμόζει διαφορετική προσέγγιση. Αντί να δεχθεί, όπως διευκρίνισε το ίδιο το συμβούλιο προσφυγών, ότι ο έλεγχος που το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε επί των περίπλοκων τεχνικών ζητημάτων ήταν περιορισμένος, το Γενικό Δικαστήριο *διερευνά* τις επίδικες αποφάσεις με σκοπό να εξακριβώσει αν το συμβούλιο προσφυγών έπραξε αυτό που το ίδιο επισήμανε ότι δεν έπραξε.

42. Στο πέρας του ως άνω ελέγχου, το Γενικό Δικαστήριο συμπέρανε ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε, στην πράξη, ελέγξει χωρίς περιορισμό και πλήρως τις περίπλοκες τεχνικής φύσεως εκτιμήσεις του ACER. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε εξακριβώσει ότι η διαδικασία συνεχούς επικαιροποίησης της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας, σε κεντρικό ή αποκεντρωμένο επίπεδο, ήταν λειτουργία που απαιτείται, από τεχνικής απόψεως, για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR [21].

43. Κατά τη γνώμη μου, το Γενικό Δικαστήριο υποπίπτει σε πλάνη περί το δίκαιο παραβλέποντας την επισήμανση του συμβουλίου προσφυγών. Εάν το συμβούλιο προσφυγών αναγνωρίζει ότι διενεργεί περιορισμένο και οριακό έλεγχο επί των περίπλοκων τεχνικών ζητημάτων των επίδικων αποφάσεων του ACER, η συγκεκριμένη επισήμανση δεν μπορεί να αγνοηθεί και να υποκατασταθεί από διαπίστωση με το αντίθετο περιεχόμενο.

44. Όπως επισήμανα με τις προτάσεις μου στην υπόθεση ACER κατά Aquind [22] και όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του [23], όταν το συμβούλιο προσφυγών διευκρινίζει ότι διενήργησε *περιορισμένο έλεγχο*, ο οποίος αφορά μόνον την εκτίμηση των πρόδηλων σφαλμάτων στα οποία τυχόν υπέπεσε στις αποφάσεις του ο ACER σε σχέση με τα περίπλοκα τεχνικά ζητήματα, το Γενικό Δικαστήριο δεν πρέπει να ελέγχει αν, «στην πραγματικότητα», το συμβούλιο προσφυγών είχε διενεργήσει *πλήρη έλεγχο* των εν λόγω ζητημάτων.

[19] Απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, EU:T:2020:542).

[20] Απόφαση ACER κατά Aquind (σκέψεις 73 και 74).

[21] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψη 204).

[22] Σημεία 80 και 81.

[23] Απόφαση ACER κατά Aquind (σκέψη 74).

45. Επομένως, βάσει των προεκτεθέντων, στην υπό κρίση υπόθεση, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να δεχθεί την επισήμανση του συμβουλίου προσφυγών, το οποίο είναι καλύτερα σε θέση να γνωρίζει τι είδους έλεγχο διενήργησε στο πλαίσιο έκδοσης των αποφάσεών του.

46. Εάν, όπως εν προκειμένω, το συμβούλιο προσφυγών επισημαίνει ότι διενήργησε περιορισμένο και οριακό έλεγχο, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει, άνευ ετέρου, να ακυρώσει τις αποφάσεις του συμβουλίου προσφυγών κατ' εφαρμογήν της νομολογίας ACER κατά Aquind. Μετά την ακύρωση αυτή, το συμβούλιο προσφυγών θα πρέπει να εκδώσει νέες αποφάσεις στο πλαίσιο των οποίων θα διενεργήσει πλήρη έλεγχο των περίπλοκων τεχνικών ζητημάτων[24].

47. Όταν, αντιθέτως, το συμβούλιο προσφυγών επισημαίνει με απόφασή του ότι διενήργησε πλήρη έλεγχο των νομικών εκτιμήσεων και των περίπλοκων τεχνικών εκτιμήσεων που περιέχονται σε απόφαση του ACER, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει την έκταση του εν λόγω ελέγχου, εάν οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι ο έλεγχος δεν είχε τη δέουσα εμβέλεια ή ήταν ανεπαρκής. Εάν δεν προβεί στην εν λόγω εξέταση και δεχθεί την εκτίμηση του συμβουλίου προσφυγών, το Γενικό Δικαστήριο θα θίξει το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των προσφευγόντων.

48. Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που προεκτέθηκαν, προτείνω να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος αναιρέσεως.

VII. Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τα άρθρα 20, 21 και 37 του κανονισμού 2017/2195 κατά την εκτίμηση των νομικών βάσεων των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR

49. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι, κατά τον κανονισμό 2017/2195, η καλούμενη «υπηρεσία διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης» είναι λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR.

50. Οι διάδικοι διατυπώνουν αντίθετες απόψεις:

– αφενός, ότι την επίμαχη λειτουργία πρέπει να ασκούν οι ευρωπαϊκές πλατφόρμες κατανομής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης (άποψη του ACER, με την οποία συμφωνούν το συμβούλιο προσφυγών και το Γενικό Δικαστήριο)·

– αφετέρου, ότι την εν λόγω λειτουργία πρέπει να ασκούν οι ΔΣΜ (άποψη των αναιρεσειουσών, με την οποία συμφωνούν όλοι οι ΔΣΜ τόσο πριν από όσο και μετά την έκδοση των αποφάσεων 02/2020 και 03/2020 του ACER)[25].

[24] Οι θιγόμενοι από τη νέα απόφαση μπορούν να την αμφισβητήσουν και να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο εγγυάται το δικαίωμά τους σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

[25] Τούτο διαπιστώνει το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 142 και 143 των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων, όσον αφορά τις προτάσεις που υπέβαλαν οι ΔΣΜ πριν από την έκδοση των αποφάσεων 02/2020 και 03/2020 του ACER. Οι ΔΣΜ διατήρησαν τη συγκεκριμένη άποψη και μεταγενέστερα, όπως επισημαίνει ο ACER με την απόφαση 14/2022, της 30ής Σεπτεμβρίου 2022, για την τροποποίηση του πλαισίου υλοποίησης της πλατφόρμας mFRR: «The nature of the CMF [capacity management function] as a required function pursuant to Article 12(2) of ACER Decision 03/2020 is currently the subject matter of actions for annulments in case T-607/20 pending before the General Court. In that regard the TSOs [transmission system operators] mentioned that their submission in the present proceedings is without prejudice to their position, recorded in their final proposal of 18 December 2019 underlying Decision No 03/2020 of 24 January 2020, that the CMF is not a required platform function and does not fall within the scope of Articles 20, 21 and 22 of the EB Regulation» (υποσημείωση 4).

51. Από τεχνικής απόψεως, η ανάθεση της συγκεκριμένης λειτουργίας στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες κατανομής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης θα ήταν πιθανώς σκόπιμη. Εντούτοις, όπως θα εκθέσω εν συνεχεία, φρονώ ότι δεν ήταν αυτή η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης, όπως αποτυπώνεται στα άρθρα 20, 21 και 37 του κανονισμού 2017/2195.

52. Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τα άρθρα 20, 21 και 37 του κανονισμού 2017/2195 κατά την εκτίμηση των νομικών βάσεων των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR. Κατά τις αναιρεσείουσες:

– το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η διαχείριση της δυναμικότητας, ως συντονισμένη και κεντρική διαδικασία σε επίπεδο πλειόνων πλατφορμών για τη συνεχή επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας, είναι λειτουργία η οποία απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, και του άρθρου 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού 2017/2195·

– το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 επιβάλλει στους ΔΣΜ την υποχρέωση να διαχειρίζονται τη διαζωνική δυναμικότητα ανταλλαγής ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά δεν επιτάσσει η εν λόγω δυναμικότητα να περιλαμβάνεται ως απαιτούμενη λειτουργία κατά τη δημιουργία των πλατφορμών mFRR και aFRR. Οι εν λόγω πλατφόρμες δημιουργούνται στο πλαίσιο διαφορετικών διαδικασιών, οι οποίες διέπονται από τα άρθρα 20 και 21 του ως άνω κανονισμού.

53. Οι αναιρεσείουσες υποδιαιρούν τον συγκεκριμένο λόγο αναιρέσεως σε δύο σκέλη, τα οποία συνδέονται στενά μεταξύ τους:

– το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι ο υπολογισμός διαζωνικής δυναμικότητας, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195, πρέπει να θεωρείται λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα του 20 και 21. Με την οικεία συλλογιστική, το Γενικό Δικαστήριο επέκτεινε το καθεστώς των άρθρων 20 και 21 στη λειτουργία που προβλέπεται στο άρθρο 37, το οποίο προβλέπει διακριτό νομικό καθεστώς·

– το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195, συγχέοντας τις νομικές υποχρεώσεις των ΔΣΜ με τα δικαιώματα που οι ΔΣΜ μπορούν να ασκήσουν σε σχέση με τις λειτουργίες των πλατφορμών mFRR και aFRR.

54. Ο ACER αμφισβητεί τα ως άνω επιχειρήματα.

55. Προτού εξετάσω τα δύο σκέλη στα οποία οι αναιρεσείουσες υποδιαιρούν τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, εκτιμώ ότι είναι σκόπιμο, λόγω του άκρως τεχνικού χαρακτήρα της, να επεξηγηθεί η λειτουργία της αγοράς εξισορρόπησης ηλεκτρικής ενέργειας και των ευρωπαϊκών πλατφορμών που δημιουργήθηκαν για τη διευκόλυνση των διασυνοριακών συνδέσεων μεταξύ των εθνικών αγορών εξισορρόπησης ηλεκτρικής ενέργειας.

Α. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις: αγορές εξισορρόπησης ηλεκτρικής ενέργειας και ευρωπαϊκές πλατφόρμες ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης

56. Βάσει των φυσικών χαρακτηριστικών τους, υπάρχουν τέσσερα είδη αγορών χονδρικής πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, στις οποίες παραπέμπουν τα άρθρα 6 έως 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 [26]:

– οι αγορές επόμενης ημέρας, στις οποίες η παραγωγή μπορεί να προγραμματιστεί και να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης έως την επόμενη ημέρα·

– οι ενδοημερήσιες αγορές, στις οποίες η προγραμματισμένη ζήτηση μπορεί να προσαρμοστεί εντός βραχέος χρονικού περιθωρίου, ανάλογα με τις μεταβολές της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ειδικότερα, λόγω αυξημένου ποσοστού ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, όπως αιολικής και ηλιακής ενέργειας·

– οι προθεσμιακές αγορές, με τις οποίες επιδιώκεται η αντιμετώπιση της αστάθειας των τιμών τοις μετρητοίς. Οι συμμετέχοντες στις εν λόγω αγορές, περιλαμβανομένων των ιδιοκτητών εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, προστατεύονται από τους κινδύνους που συνεπάγεται η εν λόγω αστάθεια·

– οι αγορές εξισορρόπησης, οι οποίες θεσπίστηκαν ώστε η προσφορά και η ζήτηση στο σύστημα να είναι πάντοτε ίσες και να εξουδετερωθεί ο κίνδυνος γενικών διακοπών του εφοδιασμού ηλεκτρικής ενέργειας. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, οι αγορές πρέπει να περιλαμβάνουν ΔΣΜ οι οποίοι μπορούν να αγοράσουν την αναγκαία ενέργεια για τη διατήρηση της ισορροπίας του συστήματος [27] πλησίον του χρόνου φυσικής παράδοσης.

57. Όσον αφορά τις τελευταίες ως άνω αγορές, ο κανονισμός 2017/2195 καθορίζει «ένα σύνολο τεχνικών και επιχειρησιακών κανόνων και κανόνων της αγοράς σε επίπεδο Ένωσης που θα διέπουν τη λειτουργία των αγορών εξισορρόπησης ηλεκτρικής ενέργειας» [28].

58. Συγκεκριμένα, με σκοπό να συμβάλει στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην Ένωση, ο κανονισμός 2017/2195 επιδιώκει η κατανομή ενέργειας στις αγορές εξισορρόπησης, η οποία πραγματοποιούνταν στο παρελθόν σε εθνικό επίπεδο, να αρχίσει να πραγματοποιείται σταδιακά, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό, σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

[26] Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 54).

[27] Κατά το άρθρο 2, σημείο 1, του κανονισμού 2017/2195, ως «εξισορρόπηση» νοούνται «όλες οι ενέργειες και οι διαδικασίες, σε όλα τα χρονοδιαγράμματα, μέσω των οποίων οι ΔΣΜ διασφαλίζουν, με συνεχή τρόπο, τη διατήρηση της συχνότητας του συστήματος εντός προκαθορισμένου φάσματος ευστάθειας, σύμφωνα με το άρθρο 127 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1485, και τη συμμόρφωση με τις εφεδρείες που είναι αναγκαίες για την απαιτούμενη ποιότητα, σύμφωνα με το μέρος IV τίτλοι V, VI και VII του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1485». Βλ. κανονισμό (ΕΕ) 2017/1485 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για τη λειτουργία του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2017, L 220, σ. 1).

[28] Στην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 2017/2195 επισημαίνεται ότι ο κανονισμός «[κ]αθορίζει κανόνες για την προμήθεια δυναμικότητας εξισορρόπησης, την ενεργοποίηση ενέργειας εξισορρόπησης και την οικονομική εκκαθάριση των υπόχρεων εξισορρόπησης. Απαιτεί επίσης την ανάπτυξη εναρμονισμένων μεθοδολογιών για την κατανομή διαζωνικής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης. Οι κανόνες αυτοί θα αυξήσουν τη ρευστότητα των βραχυπρόθεσμων αγορών, καθώς θα προσφέρουν τη δυνατότητα για αυξημένες διασυνοριακές συναλλαγές και αποδοτικότερη χρήση του υφιστάμενου δικτύου για σκοπούς εξισορρόπησης ενέργειας. Θα υπάρξουν θετικά αποτελέσματα για τον ανταγωνισμό, καθώς θα υποβάλλονται ανταγωνιστικές προσφορές εξισορρόπησης ενέργειας σε πλατφόρμες εξισορρόπησης σε ολόκληρη την ΕΕ».

59. Προς τούτο, ο κανονισμός 2017/2195 στηρίζεται σε τέσσερις ευρωπαϊκές πλατφόρμες κατανομής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης[29], μία για καθένα από τα τέσσερα καθοριζόμενα τυποποιημένα προϊόντα εξισορρόπησης[30]:

– η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αντικατάστασης, γνωστή ως πλατφόρμα RR (Replacement Reserve Platform). Η συγκεκριμένη πλατφόρμα προβλέπεται στο άρθρο 19 του κανονισμού 2017/2195 και δημιουργήθηκε από τους ΔΣΜ για την υλοποίηση της διαδικασίας αντικατάστασης εφεδρείας κατά τα προβλεπόμενα στο μέρος IV του κανονισμού 2017/1485[31]. Η πλατφόρμα αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του έργου TERRE (Trans-European Replacement Reserves Exchange), που βασίζεται στη λύση LIBRA, η οποία είναι ένα κοινό σύστημα πληροφορικής[32]. Η πλατφόρμα κατέστη λειτουργική τον Ιανουάριο του 2020, η δε λειτουργία της καθορίζεται στο πλαίσιο υλοποίησης με την ονομασία Replacement Reserve Implementation Framework[33]·

– η πλατφόρμα mFRR. Η συγκεκριμένη πλατφόρμα προβλέπεται στο άρθρο 20 του κανονισμού 2017/2195, αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του έργου Manually Activated Reserves Initiative (MARI) και διέπεται από την απόφαση 03/2020 του ACER. Η πλατφόρμα κατέστη λειτουργική στις 5 Οκτωβρίου 2022 και οι ΔΣΜ των κρατών μελών εντάσσονται σταδιακά σε αυτήν·

– η πλατφόρμα aFRR. Η συγκεκριμένη πλατφόρμα προβλέπεται στο άρθρο 21 του κανονισμού 2017/2195, αναπτύχθηκε στο πλαίσιο του έργου PICASSO (Platform for the International Coordination of Automated Frequency Restoration and Stable System Operation) και διέπεται από την απόφαση 02/2020 του ACER. Η πλατφόρμα κατέστη λειτουργική την 1η Ιουνίου 2022 και οι ΔΣΜ των κρατών μελών εντάσσονται σταδιακά σε αυτήν·

– η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για τη διαδικασία συμψηφισμού ανισορροπιών, γνωστή ως Imbalance Netting Platform ή πλατφόρμα IN. Η συγκεκριμένη πλατφόρμα προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού 2017/2195 και δημιουργήθηκε στις 24 Ιουνίου 2021 στο πλαίσιο του έργου International Grid Control Cooperation[34]. Οι ΔΣΜ αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν το ίδιο σύστημα πληροφορικής και τους ίδιους διαύλους επικοινωνίας για την πλατφόρμα aFRR και για την πλατφόρμα IN.

[29] Σχετικά με τις εν λόγω πλατφόρμες, βλ. διαδικτυακό τόπο του European Network of Transmission System Operators for Electricity (ENTSO-E) https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/#implement, και διαδικτυακό τόπο του ACER https://www.acer.europa.eu/electricity/market-rules/electricity-balancing/balancing-energy-platforms. Βλ., επίσης, ανάλυση των Gröper, F., και Stamati, M., «Network regulation and third party access», σε Jones, C., και Kettlewell, W-J. (επιμ.), *EU Energy Law. Vol. I: The Internal Energy Market*, 5η έκδ., Claeys & Casteels, Deventer, 2021, σ. 38 έως 41.

[30] Σχετικά με την κατάσταση ανάπτυξης των εν λόγω πλατφορμών, βλ. ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, σ. 37 και 38 και 65 έως 78, διατίθεται στη διεύθυνση https://ee-public-nc-downloads.azureedge.net/strapi-test-assets/strapi-assets/ENTSO_E_Market_Report_2023_11a344f1c1.pdf.

[31] https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/. Σκοπός των εφεδρειών αντικατάστασης είναι η αντιμετώπιση των αποκλίσεων μεταξύ παραγωγής και κατανάλωσης οι οποίες θα μπορούσαν να εντοπιστούν μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής προσφορών ενδοημερήσιας αγοράς.

[32] Σχετικά με τη συγκεκριμένη πλατφόρμα, βλ. προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott, στην υπόθεση Swissgrid κατά Επιτροπής (C-121/23 P, EU:C:2024:615), επί της οποίας δεν έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση και η οποία αφορά αποκλειστικά και μόνον την ενεργητική νομιμοποίηση του ΔΣΜ Swissgrid για την άσκηση προσφυγής με αίτημα την ακύρωση εγγράφου της Επιτροπής, το οποίο τον εμπόδιζε να μετάσχει στην εν λόγω πλατφόρμα.

[33] Η ανάπτυξη της συγκεκριμένης πλατφόρμας προσδιορίζεται στο έγγραφο με τίτλο *Implementation framework for the exchange of balancing energy from Replacement Reserves in accordance with Article 19 of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing*, της 10ης Μαρτίου 2023. Βλ. πληροφορίες σχετικά με την πλατφόρμα στη διεύθυνση https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/.

[34] Βλ. πληροφορίες σχετικά με την European platform for operating the imbalance netting process στη διεύθυνση https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/imbalance-netting/.

60. Οι ΔΣΜ ανέθεσαν στις επιχειρήσεις Amprion GmbH και TransnetBW GmbH την ανάπτυξη, τη συντήρηση και τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR/IN [35]. Όπως εξέθεσε ο ACER κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι ΔΣΜ έπρεπε να ενταχθούν σταδιακά στις εν λόγω πλατφόρμες, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου που έληγε στις 24 Ιουνίου 2024, στην πράξη όμως παρατηρήθηκαν καθυστερήσεις στη διαδικασία [36].

61. Η διαφορά μεταξύ των πλατφορμών mFRR και aFRR έγκειται, όπως προκύπτει από τους τίτλους τους, στο «[…] αν η ενέργεια εξισορρόπησης ενεργοποιείται χειροκίνητα από χειριστή ή αυτόματα μέσω κλειστού βρόχου» [37].

Β. Πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως: σύγχυση μεταξύ των νομικών υποχρεώσεων που επιβάλλονται, αφενός, με το άρθρο 37 και, αφετέρου, με τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195

62. Οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ότι ο υπολογισμός διαζωνικής δυναμικότητας πρέπει να θεωρείται λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR. Με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο επέκτεινε το καθεστώς των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195 στη λειτουργία που προβλέπεται στο άρθρο 37, το οποίο καθιερώνει διακριτό νομικό καθεστώς.

63. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, ορθώς το συμβούλιο προσφυγών διαπίστωσε ότι η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας είναι επίσης μία από τις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR. Συναφώς, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου συνοψίζεται ως εξής [38]:

– οι προτάσεις μεθοδολογιών που υποβάλλουν οι ΔΣΜ πρέπει να καθορίζουν τις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR·

– από τον κανονισμό 2017/2195 προκύπτει ότι οι εν λόγω πλατφόρμες πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης [39] και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ, χωρίς εντούτοις να αποκλείεται η συμπερίληψη άλλων λειτουργιών·

– συγκεκριμένα, η λειτουργία «υπολογισμού διαζωνικής δυναμικότητας» είναι μία από τις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR. Τούτο συμβαίνει, ειδικότερα, εάν η προσθήκη της εν λόγω λειτουργίας είναι αναγκαία για τη διασφάλιση σχεδιασμού υψηλού επιπέδου των εν λόγω πλατφορμών, βάσει κοινών αρχών διακυβέρνησης και επιχειρηματικών διαδικασιών·

– η ερμηνεία της έννοιας της «λειτουργίας που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR» πρέπει να λαμβάνει υπόψη το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και τους

[35] ENTSO-E: *Explanatory document of proposals for amendment of the implementation frameworks for the European balancing platforms in accordance with articles 20(1), 21(1) and 22(1) of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing*, 31 Μαρτίου 2022, σ. 4.

[36] Βλ. έγγραφα με τίτλο *aFRR-Platform Accession roadmap*, της 26ης Σεπτεμβρίου 2024, διατίθεται στη διεύθυνση PICASSO_12th_Accession_roadmap_ext.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net), και *mFRR-Platform Accession roadmap*, της 10ης Οκτωβρίου 2024, διατίθεται στη διεύθυνση MARI_Accession_roadmap_OCT_2024.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net).

[37] Βλ. άρθρο 2, σημείο 34, του κανονισμού 2017/2195.

[38] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψεις 110 έως 124).

[39] Κατά το άρθρο 2, σημείο 39, του κανονισμού 2017/2195, ως «υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης» νοείται η «η υπηρεσία που εφαρμόζει τον αλγόριθμο που χρησιμοποιείται για τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης».

σκοπούς τους οποίους επιδιώκει ο κανονισμός 2017/2195. Βάσει των ανωτέρω κριτηρίων, πρόκειται για λειτουργίες οι οποίες, τόσο από τεχνικής όσο και από νομικής απόψεως, παρίστανται *αναγκαίες* για την αποδοτική και ασφαλή υλοποίηση και διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών·

– από νομικής απόψεως, το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/2195 επιβάλλει στους ΔΣΜ να επικαιροποιούν διαρκώς τη διαθέσιμη διαζωνική δυναμικότητα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή για την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών·

– από τεχνικής απόψεως, όπως προκύπτει από τις εκπονηθείσες από τους ΔΣΜ προτάσεις μεθοδολογιών aFRR και mFRR, η διαρκής επικαιροποίηση της εν λόγω δυναμικότητας, στην οποία στηρίζεται η υπηρεσία διαχείρισης δυναμικότητας, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης. Η υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης είναι, εξάλλου, λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών, με σκοπό τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης με την καλύτερη κατάταξη (στον κοινό κατάλογο με τη σειρά αξιολογικής κατάταξης) λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας·

– η υπηρεσία διαχείρισης δυναμικότητας προστέθηκε εξάλλου στις πλατφόρμες από τους ίδιους τους ΔΣΜ, προκειμένου αυτές να πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού 2017/2195 για υψηλό επίπεδο σχεδιασμού ως προς την αποδοτικότητα και την ασφάλεια.

64. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει τα εξής: «[…] πρέπει να θεωρηθεί, σε σχέση με τον σκοπό διασφάλισης αποδοτικής και ασφαλούς λειτουργίας της πλατφόρμας […] ο οποίος επιδιώκεται από τον κανονισμό 2017/2195, ότι η λειτουργία που καθιστά δυνατό τον υπολογισμό και τη συνεχή επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς, εφαρμόζοντας εναρμονισμένη μεθοδολογία έναντι όλων των ΔΣΜ, είναι, τόσο από τεχνικής όσο και από νομικής απόψεως, λειτουργία η οποία απαιτείται για τη λειτουργία πλατφόρμας, ο σχεδιασμός της οποίας πρέπει, όπως υπομνήσθηκε στο άρθρο 21, παράγραφος 3, στοιχείο α′, [άρθρο 20, παράγραφος 3, στοιχείο α′]του κανονισμού 2017/2195, να είναι υψηλού επιπέδου και να τηρεί κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικών διαδικασιών» [40].

65. Η ανωτέρω διαπίστωση επαναλαμβάνεται με παρεμφερή διατύπωση σε άλλα χωρία των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων. Ειδικότερα, στη σκέψη 122 επισημαίνεται ότι «[…] η λειτουργία συνεχούς επικαιροποίησης της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς, στην οποία στηρίζεται η λειτουργία διαχείρισης της δυναμικότητας, και, επομένως, η ίδια η λειτουργία διαχείρισης της δυναμικότητας πρέπει να χαρακτηριστούν συνολικά ως λειτουργίες οι οποίες απαιτούνται για τη διαχείριση της πλατφόρμας […]».

66. Η ερμηνεία μου όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του άρθρου 37 και των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195 διαφέρει από εκείνη του Γενικού Δικαστηρίου. Θα εξετάσω χωριστά, αφενός, το άρθρο 37 και, αφετέρου, τα άρθρα 20 και 21 και θα ανακεφαλαιώσω, εν συνεχεία, τις παρατηρήσεις μου σχετικά με τη συνδυασμένη ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων.

[40] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψη 115).

1. Το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195

67. Το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 θεσπίζει το νομικό καθεστώς για τη συνεχή επικαιροποίηση της διαθεσιμότητας της διαζωνικής δυναμικότητας. Κατά το εν λόγω καθεστώς, το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195:

– επιβάλλει στους ΔΣΜ την υποχρέωση, μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς, να επικαιροποιούν διαρκώς τη διαθεσιμότητα της διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών (παράγραφος 1)·

– επιτάσσει, εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού, όλοι οι ΔΣΜ μιας περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας να καταρτίζουν μεθοδολογία υπολογισμού διαζωνικής δυναμικότητας εντός του χρονικού πλαισίου εξισορρόπησης για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών (παράγραφος 3)·

– ορίζει ότι, πριν από την εφαρμογή της μεθοδολογίας υπολογισμού δυναμικότητας κατά την παράγραφο 3, οι ΔΣΜ χρησιμοποιούν τη διαζωνική δυναμικότητα που απομένει μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς (παράγραφος 2).

68. Επομένως, οι επιταγές του άρθρου 37 του κανονισμού 2017/2195 αφορούν τους ΔΣΜ και δεν περιέχουν οποιαδήποτε μνεία στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες κατανομής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης (άρθρα 19 έως 22 του ίδιου κανονισμού).

69. Συντάσσομαι με την άποψη των αναιρεσειουσών ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στους ΔΣΜ και, αφετέρου, των καθηκόντων που ανατίθενται στις πλατφόρμες. Από συστηματικής απόψεως, ο κανονισμός 2017/2195 ρυθμίζει τις εν λόγω υποχρεώσεις και τα εν λόγω καθήκοντα υπό διαφορετικούς τίτλους:

– στον τίτλο ΙΙ («Αγορά εξισορρόπησης ηλεκτρικής ενέργειας»), κεφάλαιο 2 («Ευρωπαϊκές πλατφόρμες για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης»), περιέχονται τα άρθρα 20 και 21, τα οποία διέπουν τις πλατφόρμες mFRR και aFRR·

– αντιθέτως, στον τίτλο IV («Διαζωνική δυναμικότητα για υπηρεσίες εξισορρόπησης»), κεφάλαιο 1 («Ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή διαδικασία συμψηφισμού ανισορροπιών»), ρυθμίζεται ο τρόπος με τον οποίο οι ΔΣΜ πρέπει να χρησιμοποιούν (άρθρο 36) και να υπολογίζουν (άρθρο 37) τη διαθέσιμη διαζωνική δυναμικότητα.

70. Η διάκριση δεν αφορά μόνον τη συστηματική θέση των διατάξεων εντός του κανονισμού 2017/2195. Από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 37 προκύπτει ότι δεν περιέχει οποιαδήποτε μνεία ή παραπομπή στα άρθρα 20 και 21. Ειδικότερα, από το άρθρο 37 δεν μπορεί να συναχθεί ότι η διαχείριση της διαζωνικής δυναμικότητας *απαιτείται* για τη λειτουργία των πλατφορμών mFRR και aFRR. Οι πλατφόρμες χρειάζονται τα δεδομένα που αφορούν τη διαθέσιμη διαζωνική δυναμικότητα ενέργειας εξισορρόπησης για την ανταλλαγή της μεταξύ των ΔΣΜ, προκειμένου να τεθεί σε λειτουργία η υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης.

71. Η έννοια των «λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση της πλατφόρμας» δεν περιλαμβάνεται στις σαράντα πέντε έννοιες που ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού 2017/2195. Η φράση περιέχεται μόνον στα άρθρα 20 και 21 του εν λόγω κανονισμού, βάσει των οποίων θα πρέπει να εξακριβωθεί η έννοιά της.

2. Τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195

72. Στην παράγραφο 1 των επίμαχων άρθρων προβλέπεται ότι οι ΔΣΜ πρέπει να υποβάλουν πρόταση σχετικά με τα πλαίσια υλοποίησης των πλατφορμών mFRR και aFRR. Στην παράγραφο 2 προσδιορίζονται τα ακόλουθα χαρακτηριστικά αμφοτέρων των πλατφορμών: i) τις πλατφόρμες πρέπει να διαχειρίζονται οι ΔΣΜ ή οντότητα που ιδρύουν οι ΔΣΜ· ii) οι πλατφόρμες πρέπει να βασίζονται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες· iii) οι πλατφόρμες αποτελούνται, τουλάχιστον, από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ· iv) οι πλατφόρμες πρέπει να εφαρμόζουν πολυμερές μοντέλο ΔΣΜ-ΔΣΜ με κοινούς καταλόγους αξιολογικής κατάταξης για την ανταλλαγή όλων των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης από όλα τα τυποποιημένα προϊόντα εφεδρειών αποκατάστασης συχνότητας με (χειροκίνητη ή αυτόματη) ενεργοποίηση.

73. Η πρόταση των ΔΣΜ πρέπει να τηρεί τα ανωτέρω χαρακτηριστικά των πλατφορμών και να περιλαμβάνει, τουλάχιστον, τα στοιχεία που προσδιορίζονται στο άρθρο 20, παράγραφος 3, και στο άρθρο 21, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/2195. Τα εν λόγω στοιχεία περιλαμβάνουν «α) τον υψηλού επιπέδου σχεδιασμό της ευρωπαϊκής πλατφόρμας» και «γ) τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας».

74. Στις λειτουργίες των πλατφορμών mFRR και aFRR περιλαμβάνονται *οπωσδήποτε* οι υπηρεσίες βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ. Επομένως, είναι αμφότερες λειτουργίες *που απαιτούνται* για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR. Για τον λόγο αυτόν, πρέπει να περιλαμβάνονται, ως τέτοιες, στις προτάσεις που υποβάλλουν οι ΔΣΜ.

75. Η συζήτηση επικεντρώθηκε στην ερμηνεία του όρου «τουλάχιστον» του άρθρου 20, παράγραφος 2, και του άρθρου 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/2195. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η μνεία, σε αμφότερες τις διατάξεις, στις (ελάχιστες) υπηρεσίες βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ δεν εμποδίζει τον ACER να επιβάλλει στις πλατφόρμες την υποχρέωση να περιλάβουν στις *απαιτούμενες λειτουργίες* και άλλες λειτουργίες διαφορετικές από τις δύο προμνησθείσες.

76. Εντούτοις, κατά τη γνώμη μου, η ως άνω ερμηνεία δεν είναι ορθή. Βούληση του νομοθέτη ήταν να προσδώσει στις πλατφόρμες ένα ελάχιστο περιεχόμενο λειτουργιών, εκτιμώντας ότι δύο μόνον ήταν απαραίτητες («που απαιτούνται») για τη διαχείρισή τους. Βεβαίως, καμία διάταξη δεν εμποδίζει την προσθήκη άλλων λειτουργιών, όπως της λειτουργίας διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας, πλην όμως η οικεία απόφαση πρέπει να ληφθεί από τους ΔΣΜ, ο δε ACER δεν εξουσιοδοτείται να επιβάλει στους ΔΣΜ τέτοια υποχρέωση.

77. Οι προσφεύγοντες ΔΣΜ δεν αμφισβητούν ότι τα δεδομένα σχετικά με τη διαζωνική δυναμικότητα είναι αναγκαία για την αποτελεσματική λειτουργία των πλατφορμών εξισορρόπησης[41]. Εντούτοις, από την παραδοχή αυτή δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο υπολογισμός των προμνησθέντων δεδομένων πρέπει να πραγματοποιείται –ως αναγκαία λειτουργία– από την οντότητα που ορίζεται για τη λειτουργία της πλατφόρμας ή από την ίδια την πλατφόρμα.

[41] Σημείο 32 των αιτήσεων αναιρέσεως.

78. Στην πραγματικότητα, το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 είναι η διάταξη που αναθέτει τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας στους ΔΣΜ (και όχι στις πλατφόρμες). Η διαδικασία υπολογισμού και επικαιροποίησης των δεδομένων διαθεσιμότητας της εν λόγω δυναμικότητας επαφίεται στους ΔΣΜ.

79. Επαναλαμβάνω ότι το γεγονός ότι τα εν λόγω δεδομένα είναι απαραίτητα για την κατάλληλη λειτουργία των πλατφορμών mFRR και aFRR (ζήτημα επί του οποίου οι διάδικοι δεν διαφωνούν) δεν συνεπάγεται ότι οι υπολογισμοί της διαζωνικής δυναμικότητας ή η συνεχής επικαιροποίησή τους πρέπει να ανατίθενται υποχρεωτικώς στις εν λόγω πλατφόρμες, με απόφαση του ACER. Τονίζω ότι ο υπολογισμός της διαζωνικής δυναμικότητας δεν πρέπει να πραγματοποιείται οπωσδήποτε ως λειτουργία *που απαιτείται* για τις πλατφόρμες και από τις οντότητες που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείρισή τους.

80. Οι ερωτήσεις που έθεσε το Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση κατέδειξαν ότι το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 αναθέτει στους ΔΣΜ, υπό την εποπτεία των ΕΡΑ, το καθήκον παραγωγής των δεδομένων σχετικά με τη διαζωνική δυναμικότητα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης και συνεχούς επικαιροποίησης των εν λόγω δεδομένων. Μόνον οι ΔΣΜ διαθέτουν τα τεχνικά μέσα και είναι σε θέση να παραγάγουν τα εν λόγω δεδομένα και, επομένως, το καθήκον παραγωγής των δεδομένων αυτών δεν είναι δυνατόν να ανατεθεί σε αλγόριθμο πλατφόρμας. Άλλως, θα διακυβευόταν η ασφάλεια του εφοδιασμού με ηλεκτρική ενέργεια, για την οποία οι ΔΣΜ είναι υπεύθυνοι στα αντίστοιχα εδάφη τους.

81. Επομένως, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι ορθό να θεωρηθεί ότι η λειτουργία παραγωγής και επικαιροποίησης των δεδομένων για τη διαζωνική ενέργεια εξισορρόπησης πρέπει να περιλαμβάνεται στις λειτουργίες που απαιτούνται για τη λειτουργία των πλατφορμών aFRR και mFRR. Καμία από τις πλατφόρμες δεν είναι σε θέση να διαχειριστεί τη διαζωνική δυναμικότητα ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης ή την επικαιροποίησή της, μολονότι χρειάζονται τα σχετικά δεδομένα για τη λειτουργία τους. Οι ΔΣΜ υποχρεούνται να διαβιβάζουν στις πλατφόρμες τα εν λόγω δεδομένα μεμονωμένα ή, εάν θεωρούν ότι είναι σκόπιμο, μέσω κοινού προγράμματος σε κεντρικό επίπεδο.

3. Στοιχεία τα οποία συνηγορούν υπέρ της αποδοχής του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

82. Κατά πρώτον, όπως δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο[42], οι πλατφόρμες mFRR και aFRR λειτούργησαν αρχικώς χωρίς την υπηρεσία διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας.

83. Τούτο συνέβη διότι, κατά το άρθρο 37, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/2195, οι ΔΣΜ έπρεπε να καταρτίσουν προηγουμένως μεθοδολογία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας εντός του χρονικού πλαισίου εξισορρόπησης. Οι ΔΣΜ αποφάσισαν ότι η συγκεκριμένη λειτουργία θα εκτελούνταν με συντονισμένο τρόπο και σε κεντρικό επίπεδο από πρόγραμμα σε επίπεδο πλειόνων πλατφορμών, προς τούτο δε έπρεπε να θέσουν σε εφαρμογή το εν λόγω πρόγραμμα και να οργανώσουν τη διαχείρισή του[43].

84. Κατά δεύτερον, όπως προεκτέθηκε, το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 θεσπίζει νομικό καθεστώς για τη συνεχή επικαιροποίηση της διαθεσιμότητας της διαζωνικής δυναμικότητας και για την κατάρτιση μεθοδολογίας υπολογισμού της εν λόγω δυναμικότητας. Το εν λόγω νομικό

[42] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψεις 120 και 121).

[43] Επεξήγηση για το εν λόγω πρόγραμμα περιέχεται στο ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, σ. 78 και 79.

καθεστώς είναι διακριτό από εκείνο που εφαρμόζεται στις τέσσερις ευρωπαϊκές πλατφόρμες κατανομής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης (άρθρα 19 έως 22 του ίδιου κανονισμού). Πρόκειται για διαφορετικά καθεστώτα, τα οποία αντικατοπτρίζουν την επιλογή του νομοθέτη να τους προσδώσει αυτοτελή περιεχόμενα.

85. Κατά τρίτον, η διαδικασία λήψης αποφάσεων που εφαρμόζεται στη δημιουργία των πλατφορμών mFRR και aFRR διαφέρει από εκείνη που χρησιμοποιείται στο άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, οι ρυθμιστικές αρχές είναι υπεύθυνες να εγκρίνουν τις προτάσεις που υποβάλλουν οι ΔΣΜ σχετικά με: «α) τα πλαίσια για τη δημιουργία των ευρωπαϊκών πλατφορμών σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1, το άρθρο 21 παράγραφος 1 […]» και «β) τις τροποποιήσεις των πλαισίων για τη δημιουργία των ευρωπαϊκών πλατφορμών σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 21 παράγραφος 5». Επομένως, κατόπιν πρότασης των ΔΣΜ, ο ACER εγκρίνει τα πλαίσια υλοποίησης και τις τροποποιήσεις τους στην περίπτωση των πλατφορμών mFRR και aFRR/IN.

86. Αντιθέτως, απόκειται στους ΔΣΜ να προτείνουν και στις ΕΡΑ της οικείας περιφέρειας να εγκρίνουν, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο στ′, του κανονισμού 2017/2195, τη μεθοδολογία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας για κάθε περιφέρεια υπολογισμού δυναμικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 3[44]. Ο ACER μπορεί να παρέμβει στις ως άνω περιπτώσεις όταν οι ΕΡΑ δεν μπορούν να καταλήξουν σε συμφωνία ή ζητούν από τον ACER να αποφασίσει, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5, παράγραφος 7, του κανονισμού 2017/2195 και στο άρθρο 6, παράγραφος 10, στοιχείο β′, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2019/942.

87. Κατά τη γνώμη μου, η χρησιμότητα και η μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της συμπερίληψης της διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες δεν δικαιολογεί την αναγνώριση σιωπηρής αρμοδιότητας του ACER για τον χαρακτηρισμό της ως λειτουργίας που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών aFRR και mFRR. Οι ΔΣΜ είναι αυτοί που διαθέτουν τα τεχνικά μέσα για τον υπολογισμό και την επικαιροποίηση της διαζωνικής δυναμικότητας και δεν είναι σαφές ότι οι πλατφόρμες aFRR και mFRR μπορούν να ασκήσουν τη συγκεκριμένη δραστηριότητα με πιο αποτελεσματικό τρόπο. Επιπλέον, τέτοια σιωπηρή αρμοδιότητα θα αντέβαινε στο άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195[45].

88. Κατά τέταρτον, το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/2195 επιτάσσει στους ΔΣΜ να επικαιροποιούν συνεχώς τη διαθεσιμότητα διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης. Επομένως, σε κάθε ΔΣΜ επιβάλλεται η υποχρέωση να διαχειρίζεται τη δυναμικότητα ανταλλαγής, η οποία είναι απαραίτητη για τη διαζωνική ανταλλαγή ενέργειας. Το άρθρο 37 δεν προβλέπει ότι η εν λόγω λειτουργία ανατίθεται στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες κατανομής δυναμικότητας για σκοπούς εξισορρόπησης.

89. Επομένως, από το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/2195 συνάγεται ότι οι πληροφορίες σχετικά με τη ενέργεια εξισορρόπησης που ανταλλάσσεται μεταξύ ζωνών παρέχονται από κάθε ΔΣΜ. Όπως προεκτέθηκε, οι ΔΣΜ είναι αυτοί που διαθέτουν τα τεχνικά μέσα για την παροχή των δεδομένων σχετικά με τη διαθέσιμη διαζωνική δυναμικότητα ενέργειας εξισορρόπησης. Το άρθρο 37, παράγραφος 2, επιρρωννύει τη διαπίστωση αυτήν προβλέποντας ότι οι ΔΣΜ χρησιμοποιούν τη διαζωνική δυναμικότητα που απομένει μετά την προθεσμία

[44] Βλ. απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, BNetzA κατά ACER (T-631/19, EU:T:2022:509, σκέψεις 37 έως 39).

[45] Βλ. αποφάσεις της 24ης Οκτωβρίου 2019, E-Control κατά ACER (T-332/17, EU:T:2019:761, σκέψη 69), και της 25ης Σεπτεμβρίου 2024, RTE κατά ACER (T-472/21, EU:T:2024:648, σκέψη 194).

υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς έως ότου καταρτιστεί και εφαρμοστεί η μεθοδολογία υπολογισμού της δυναμικότητας κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου.

90. Κατά πέμπτον, το άρθρο 37, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/2195 προβλέπει τη σταδιακή εφαρμογή εναρμονισμένης διαχείρισης της λειτουργίας διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης. Συγκεκριμένα, η διάταξη προβλέπει ότι, εντός προθεσμίας πέντε ετών, όλοι οι ΔΣΜ μιας περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας καταρτίζουν μεθοδολογία υπολογισμού διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης. Επομένως, η εν λόγω μεθοδολογία καταρτίζεται από τους ΔΣΜ και εγκρίνεται από τις ΡΑΑ. Επίσης οι ΔΣΜ είναι αυτοί που υποχρεούνται να διατηρούν τη συνέπεια με τη μεθοδολογία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας που εφαρμόζεται εντός του χρονικού πλαισίου ενδοημερήσιας αγοράς που ορίζει ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222[46].

91. Εν αντιθέσει προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, εκτιμώ ότι δεν είναι λογικό η λειτουργία διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας να ανατίθεται στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες, ενώ η κατάρτιση της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό της εν λόγω διαζωνικής δυναμικότητας ανατίθεται στους ΔΣΜ, η δε έγκρισή της στις ΡΑΑ. Μεταξύ των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 37 του κανονισμού 2017/2195 πρέπει να υπάρχει μια λογική συνέχεια, την οποία, κατά τη γνώμη μου, οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις δεν λαμβάνουν υπόψη.

92. Το Γενικό Δικαστήριο δεν λαμβάνει δεόντως υπόψη τη σχέση μεταξύ του άρθρου 37, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/2195 και του κανονισμού 2015/1222. Όπως προεκτέθηκε, η πρώτη διάταξη επιτάσσει να υπάρχει συνεκτικότητα μεταξύ, αφενός, της μεθοδολογίας υπολογισμού διαζωνικής δυναμικότητας, που καταρτίζουν οι ΔΣΜ, για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης και, αφετέρου, της μεθοδολογίας υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας που εφαρμόζεται εντός του χρονικού πλαισίου αγοράς επόμενης ημέρας και ενδοημερήσιας αγοράς. Ο κανονισμός 2015/1222 προβλέπει στο άρθρο 15 αυτού, παράγραφος 1, ότι όλοι οι ΔΣΜ εκπονούν από κοινού πρόταση σχετικά με τον προσδιορισμό των περιφερειών υπολογισμού δυναμικότητας, στο δε άρθρο 20, παράγραφος 2, ότι όλοι οι ΔΣΜ σε κάθε περιφέρεια υπολογισμού δυναμικότητας υποβάλλουν πρόταση σχετικά με κοινή μεθοδολογία συντονισμένου υπολογισμού της δυναμικότητας εντός της εκάστοτε περιφέρειας.

93. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός 2015/1222 δεν προβλέπει κοινή μεθοδολογία για όλους τους ΔΣΜ[47] για τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας εντός του χρονικού πλαισίου αγοράς επόμενης ημέρας και ενδοημερήσιας αγοράς, αλλά πλείονες διαφορετικές περιφερειακές μεθοδολογίες. Δεν συντρέχει λόγος εφαρμογής ενιαίας εναρμονισμένης και υποχρεωτικής μεθοδολογίας για όλους τους ΔΣΜ όσον αφορά τον υπολογισμό διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης.

94. Κατά έκτον, η συστηματική και τελολογική ερμηνεία του κανονισμού 2017/2195 από το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι καθοριστικής σημασίας για τον χαρακτηρισμό της διαχείρισης της διαζωνικής δυναμικότητας ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης ως λειτουργίας που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR.

[46] Κανονισμός της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24).

[47] Το άρθρο 21, παράγραφος 4, του κανονισμού 2015/1222 ορίζει ότι «[ό]λοι οι ΔΣΜ σε κάθε περιφέρεια υπολογισμού δυναμικότητας χρησιμοποιούν, στο μέτρο του δυνατού, εναρμονισμένες εισροές υπολογισμού δυναμικότητας».

95. Για την επίτευξη των σκοπών που ο κανονισμός 2017/2195 καθορίζει στις αιτιολογικές του σκέψεις 1, 6, 7 και 10, καθώς και στο άρθρο 3 αυτού, αρκεί οι ΔΣΜ να παρέχουν καταλλήλως, στις ευρωπαϊκές πλατφόρμες, τα δεδομένα σχετικά με τη διαζωνική δυναμικότητα ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης.

96. Επομένως, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

Γ. Δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως: παράβαση των νομικών υποχρεώσεων των ΔΣΜ και προσβολή των δικαιωμάτων που τους αναγνωρίζονται με τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195

97. Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο η οποία συνίσταται στη μη διάκριση μεταξύ, αφενός, των υποχρεώσεων τις οποίες οι αναιρεσείουσες υπέχουν, ως ΔΣΜ, όσον αφορά τις λειτουργίες «που απαιτούνται» για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR και, αφετέρου, των δικαιωμάτων των αναιρεσειουσών να προτείνουν τη συμπερίληψη επιπλέον λειτουργιών στις εν λόγω πλατφόρμες. Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι ο ACER δεν μπορεί να τους επιβάλει την υποχρέωση συμπερίληψης οποιασδήποτε πρόσθετης λειτουργίας, εν αντιθέσει προς την κρίση του συμβουλίου προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου.

98. Ο ACER αντικρούει το ανωτέρω επιχείρημα και εκτιμά ότι η ερμηνεία των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων είναι σύννομη.

99. Η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου εκκινεί, μεταξύ άλλων, από τις ακόλουθες παραδοχές:

– «[…] η τρίτη τροποποιημένη πρόταση mFRRIF [aFRRIF], την οποία έλαβε τελικώς υπόψη ο ACER, προέβλεπε τον ορισμό ενιαίας οντότητας επιφορτισμένης με τις δύο λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση της πλατφόρμας mFRR [aFRR] κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού 2017/2195, που μνημονεύονταν ρητώς στο άρθρο 20, παράγραφος 2, [άρθρο 21, παράγραφος 2,] του ίδιου κανονισμού, ήτοι τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης και την εκκαθάριση ΔΣΜ-ΔΣΜ. Η διαχείριση της δυναμικότητας λαμβανόταν επίσης υπόψη, με την τρίτη τροποποιημένη πρόταση mFRRIF [FRRIF], ως λειτουργία πλειόνων πλατφορμών η εκτέλεση της οποίας ήταν αναγκαία για τη διαχείριση της πλατφόρμας mFRR [aFRR], ακόμη και αν δεν είχε χαρακτηριστεί στη συγκεκριμένη πρόταση, ως λειτουργία που απαιτείται για την εν λόγω διαχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, [άρθρου 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ′,] του κανονισμού 2017/2195 […]» [48]·

– «[…] οι ίδιοι οι ΔΣΜ είχαν προτείνει, στην τρίτη τροποποιημένη πρόταση mFRRIF [aFRRIF], για λόγους βελτίωσης του συντονισμού μεταξύ των πλατφορμών εξισορρόπησης, να ορίσουν ενιαία οντότητα επιφορτισμένη με την εκτέλεση της διαχείρισης της δυναμικότητας, ως λειτουργίας πλειόνων πλατφορμών. Είναι αληθές ότι, εν αντιθέσει προς τον ACER, οι ΔΣΜ είχαν υποστηρίξει ότι η διαχείριση της δυναμικότητας δεν ήταν λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση κάθε πλατφόρμας […]» [49].

[48] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψη 135).

[49] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψη 143).

100. Τελικώς, το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών με την οποία επικυρώθηκαν οι αποφάσεις του ACER με τις οποίες διαφωνούν οι ΔΣΜ. Το Γενικό Δικαστήριο αποφαίνεται ότι η διαχείριση διαζωνικής δυναμικότητας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195, πρέπει να «χαρακτηριστ[εί] συνολικά» [50] ως λειτουργία η οποία απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR.

101. Κατά τη γνώμη μου, και αφού προηγουμένως επισημάνω ότι το περιεχόμενο του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως αλληλεπικαλύπτεται, σε μεγάλο βαθμό, με το περιεχόμενο του πρώτου σκέλους του ίδιου λόγου αναιρέσεως, η πλάνη περί το δίκαιο την οποία ενέχουν οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις έγκειται, εκ νέου, στη μη διαπίστωση ότι οι λειτουργίες που απαιτούνται, ως απαραίτητες κατά τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195, για την εγκαθίδρυση των πλατφορμών mFRR και aFRR είναι, όπως επισημαίνεται στις ίδιες αυτές διατάξεις, οι υπηρεσίες βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ.

102. Επαναλαμβάνω ότι η λειτουργία διαχείρισης και συνεχούς επικαιροποίησης της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας δεν είναι λειτουργία *που απαιτείται* για τη διαχείριση των πλατφορμών εξισορρόπησης, αλλά υπόκειται στο διαφορετικό νομικό καθεστώς του άρθρου 37 του κανονισμού 2017/2195.

103. Η ανάθεση, από τον ACER, στις πλατφόρμες mFRR και aFRR, παρά την αντίθετη άποψη των ΔΣΜ, της λειτουργίας διαχείρισης και συνεχούς επικαιροποίησης της διαζωνικής δυναμικότητας συνεπάγεται, στην πραγματικότητα, για τους ΔΣΜ και τις ΕΡΑ, την απώλεια του δικαιώματος που τους αναγνωρίζεται με το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195. Συγκεκριμένα, οι ΔΣΜ και οι ΕΡΑ στερούνται τη δυνατότητα να αποφασίζουν από κοινού τον βέλτιστο τρόπο διαχείρισης της εν λόγω λειτουργίας ο οποίος συνίστατο, κατά την πρότασή τους, στον ορισμό ενιαίας οντότητας επιφορτισμένης με τη διαχείριση της δυναμικότητας ως λειτουργία πλειόνων πλατφορμών.

104. Με τις προτάσεις που υπέβαλαν στον ACER για τις πλατφόρμες mFRR και aFRR, οι ΔΣΜ εκτίμησαν από κοινού ότι η λειτουργία διαχείρισης της δυναμικότητας ήταν, όντως, λειτουργία πλειόνων πλατφορμών, η οποία έπρεπε να εκτελείται κατά τρόπο συντονισμένο και σε κεντρικό επίπεδο για όλες τις εν λόγω πλατφόρμες. Ο υπολογισμός της διαζωνικής δυναμικότητας θα πραγματοποιούνταν, για το σύνολο των οικείων ΔΣΜ, από «πρόγραμμα διαχείρισης της δυναμικότητας» το οποίο θα τροφοδοτούσε απευθείας τα προκύπτοντα αποτελέσματα στη λειτουργία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης των εν λόγω πλατφορμών.

105. Οι ΔΣΜ επισήμαναν με τις προτάσεις τους ότι επιθυμούσαν να διατηρήσουν την ελευθερία ανάθεσης της διαχείρισης της δυναμικότητας, με συντονισμένη και κεντρική μορφή, σε οντότητα διαφορετική από την ενιαία οντότητα που είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση της βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την εκκαθάριση ΔΣΜ-ΔΣΜ. Έως ότου τεθεί σε εφαρμογή η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας, με την ως άνω συντονισμένη και κεντρική μορφή, οι ΔΣΜ εκτιμούσαν ότι, θεωρητικά, η ενιαία οντότητα που είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση της βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την εκκαθάριση ΔΣΜ-ΔΣΜ θα μπορούσε να εκτελεί επίσης τη διαχείριση της δυναμικότητας τροφοδοτώντας τη λειτουργία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης με τα δεδομένα που θα παρείχε καθένας από τους οικείους ΔΣΜ [51].

[50] Αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψη 122).

[51] Βλ. αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις (σκέψεις 118 και 119).

106. Όπως προεκτέθηκε, δεν αμφισβητείται ότι οι πλατφόρμες mFRR και aFRR χρειάζονται τα δεδομένα σχετικά με τη διαζωνική δυναμικότητα ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης. Τα εν λόγω δεδομένα μπορούν, όμως, να παρέχονται στις πλατφόρμες από τους ΔΣΜ χωρίς να συντρέχει λόγος άμεσης διαχείρισής τους στις εν λόγω πλατφόρμες.

107. Καμία διάταξη δεν εμποδίζει τους ΔΣΜ να αποφασίσουν, από κοινού, να προτείνουν τη συμπερίληψη, στις πλατφόρμες mFRR και aFRR, της διαχείρισης δυναμικότητας, ως πρόσθετης λειτουργίας, εάν τούτο συμβάλει στην αύξηση της αποδοτικότητας. Εντούτοις, η απόφαση αυτή πρέπει να ληφθεί από τους ΔΣΜ και τις ΕΡΑ, κατά το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195, και δεν είναι δυνατόν να τους επιβληθεί σχετική υποχρέωση από τον ACER κατ' εφαρμογήν των άρθρων 20 και 21 του ίδιου κανονισμού.

108. Εκτιμώ, επομένως, ότι το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως πρέπει επίσης να γίνει δεκτό.

VIII. Απόφανση επί των προσφυγών ακυρώσεως που ασκήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

109. Κατά το άρθρο 61, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, εάν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί το ίδιο να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.

110. Προτείνω στο Δικαστήριο να κάνει δεκτές τις αιτήσεις αναιρέσεως των ΔΣΜ και να αναιρέσει, κατά συνέπεια, τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις. Φρονώ ότι δεν είναι δυνατή εν μέρει αναίρεση των αναιρεσιβαλλόμενων αποφάσεων, διότι οι σκέψεις που ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο είναι καθοριστικής σημασίας εντός των εν λόγω αποφάσεων. Επομένως, οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να αναιρεθούν εν όλω.

111. Φρονώ, επιπλέον, ότι το Δικαστήριο έχει στη διάθεσή του τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί οριστικώς επί των προσφυγών ακυρώσεως των προσβληθεισών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσεων.

112. Για τους λόγους που προεκτέθηκαν, πρέπει να γίνουν δεκτοί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον αφορά παράβαση, από το συμβούλιο προσφυγών, της υποχρέωσής του να διενεργήσει πλήρη έλεγχο των αποφάσεων του ACER, καθώς και το τέταρτο, το πέμπτο, το έκτο, το έβδομο και το όγδοο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως. Ως εκ τούτου, οι δύο επίδικες αποφάσεις του συμβουλίου προσφυγών του ACER πρέπει να ακυρωθούν στο σύνολό τους.

IX. Επί των δικαστικών εξόδων

113. Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη, το Δικαστήριο, εφόσον κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

114. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

115. Οι αναιρεσείουσες ζήτησαν να καταδικαστεί ο ACER στα δικαστικά έξοδα. Εάν, όπως προτείνω, οι αιτήσεις αναιρέσεως γίνουν δεκτές, ο ACER θα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των αναιρετικών διαδικασιών και των διαδικασιών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Χ. Πρόταση

116. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο:

– να κάνει δεκτές τις αιτήσεις αναιρέσεως και να αναιρέσει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2023, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER (T-606/20, EU:T:2023:64), και Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER (T-607/20, EU:T:2023:65)·

– να ακυρώσει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 16ης Ιουλίου 2020, με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση 02/2020 του ACER, της 24ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση και απορρίφθηκε η προσφυγή των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην υπόθεση A-001-2020 (ενοποιημένη)·

– να ακυρώσει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 16ης Ιουλίου 2020, με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση 03/2020 του ACER, της 24ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση και απορρίφθηκε η προσφυγή των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας στην υπόθεση A-002-2020 (ενοποιημένη)·

– να καταδικάσει τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) στα δικαστικά έξοδα.